شورمې د قلم په ژبه راوله

Ketabton.com

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شورمې د قلم په ژبه راوله

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

شورمې د قلم په ژبه راوله

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول حقونه محفوظ دي

د کتاب نوم ــــــــــ شور مي د قلم په ژبه راوله

ليکونکی ــــــــــ محمد الياس الياش
(0346-2860464)

د چاپ کال ــــــــــ ۲۰۰۸ (اول ځل)

د چاپ ځائے ــــــــــ المظهر پريس بټ خيله

شمير ــــــــــ پنځه سوه

کمپوزنګ ــــــــــ سردارالملک بابو

ټائټل ــــــــــ محمد الياس بابو

بيعه ــــــــــ (اتيا روپۍ) ۸۰

د موندلو دركونه

- يونيورسټی بُک ايجنسی خيبر بازار پيښور
- حزب الله بُک سنټر طوطه کان
- ضياء بُک سنټر زيارت حصار بابا
- مُسلم بُک سنټر درګئ
- شاه بُک سنټر بټ خيله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون

د خپل ماما نثارمحمد نثارؔ

د ځوئی عادل محمد په نامه چې

د پښتو ادب سره ئې بې کچه مینه لرله

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الياس د منزل په لور

د ګل ورينو ګلدرو د ښائيستونو وطن ملاکنډ چې د قدرت د رنګينو نظارو د هسکو دنګو لوړو غرونو مرغزارونو ښکلا د نخترو او ديارو شنها د شنو شنو ورشوګانو دشتونه اؤ په تېره تېره د سوات د سيند د غاړې حسينې نظارې د يو حساس زړګى اُودهٔ خيالونه داسې راپاروى چې سړے خامخا په نازکو ليکلو اؤ وئيلو مجبور کړى اؤ بيا يو داسې تعليم يافته ځلمے چې تر داوخته ئې د دُنيا د ډېرو مختلفو ملکونو سفر هم کړے دے او لا نور هم په تګ دے به اورمرو په دے ليکلو مجبورېږى۔

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شور مې د قلم په ژبه راوله

د دې شعر خالق محمد الياس الياسؔ چه دا ورستنۍ مصرعه ئې د کتاب نوم دے۔ د مارچ د مياشتې په دوئمه نېټه نولس سوه اتيا کښې د طوطه کان کلى د استوګن حاجى فريدالله خان هيډ ماسټر چه د سنيئر سټاف صدر هم دے د يوسفزو د سلطان خان خېل د ذېلى شاخ اسماعيل خېل سره تعلق لرى کره سترګې اوغړولې۔نيکه ئې دخپل وخت يو نومړے مشر تېر شوے دے چې د حاجى اسماعيل خان په نوم يادېږى۔

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښاغلی الیاسؔ په خپل کلي کښې د ابتدائي تعلیم حاصلولو نه پس F.Sc: د پېښور پبلک سکول نه په ښو نمبرو کښې پاس کړه په2000-1999ء کښې ئې د پاکستان میرین اکیډمی نه د جهاز راڼي تعلیم حاصل کړو. د2002ء نه تر اوسه په پاکستان نیشنل شِپنګ کارپورېشن کښې د نیویګیشن افسر په حېثیت خپلې ذمه وارۍ تر سره کوی. دے د دُنیا په ګُټ ګُت کښې ګرځیدونکے سېلانے په لیدلے شوو ملکونو کښې چې کوم څه لیدلې دی اؤ د کوم څه نه متاثره شوے دے هغه ئې د قلم په ژبه د ادب دُنیا ته سپارلی دی. لکه د جبرالټر په لیدو وائی

ډیدن ئې راته تېری د اسلام خبرې اوښودې
ښکلا ئې راته واړه په ماښام خبرې اوښودې
دے ځائے کښې د طارق د تورے شرنګ دے لا تر اُوسه
دے ځائے راته د خپل اصلی مقام خبرې اوښودې

نوی خیالات نوی حالات د سپرلی د ښائیستونو رنګینۍ نوی ردیف او قافیې نوی تشبیهات اشارے او کنائے او د قدرت د حسینو نظارو حسین ښکلی اؤ ښائیسته رنګونه د الیاس په غزلونو نظمونو او سندرو کښې سم په ګډا ګانو دی لکه چې وائی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږدوئ چه ګل شي پسرلے ځمه شيندمه

د زړهٔ په پرهرونو مې لمبې ځمه شيندمه

او يا دا شعر

د اسرافيل شپيلۍ به ويښ مې نهٔ کړي

د بنګرو شړنګ به دِ محشر جوړوي

ښاغلی الياس د خيالي محلونو او قلاګانو جوړولو نه سنده کوي

اؤ د حقيقت په لټون کښې دے لکه چې وائي

ژوند کښې حقيقت غواړه د خيال قِصو ته مهٔ ګوره

رنګ لټوه نُور او د جمال قِصو ته مهٔ ګوره

د منزل په لټون کښې ئې ښې تنهاکې دی

په نظر نه راځي په غټو ګورم ورته

د ښو تنهاکې مې پولې شوې د منزل په لټون

ولې بيا هم ښاغلی شاعر د منزل په لور په ټګ کښې د نوی کل

د ملګرتيا په اړانه خپله کاميابۍ سرګنده وی اؤ ښهٔ په جار حانه

انداز کښې وائي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ سره د کلي ماشومان په بله شوی دی

داخلي مو واورئی د چا پلار مخه نیوې نۀ شی

د خپل حق غوښتو آوازې دارنګ پورته کړے دے

اوس به په سرو سترګو یه ملګرو دلته نۀ کرځو

مونږه کښې د حق غوښتو جذبه راویخه شوې ده

هر شاعر د خپلې خاوړې او خپل وطن سره بې کچه مینه لری

او د غیرو د غلامۍ نه د ځان بچ ساتلو د پاره خلق بیداروی

الیاس په دے حقله وائی

واګې د وطن به مې د غیرو لاس کښې ورنۀ کړم

په ژبه د قلم ځما تیپه راویخه شوی ده

د اتفاق او اتحاد درس دارنګه ورکوی

تر څو به بېل یو د یو بله داسې بېل په وطن

راځئ چې یو شو سره خپلو کښې د قام په رنګې

ښاغلے هر هغه څوک درویش ګڼی چې د خپل نفس د ارمانونو

قاتل وی۔

(c) ketabton.com: The Digital Library

کهٔ د نفس د ارمانونو قاتل نهٔ شوے
هسې ځان خاوړې کول درویشي نه ده
د خپله خدایه خپل مرګ د جانان په غېږه کښې غواړی
ژوندمې په یادونو کښې تېر شوے دے
مرګ مې د جانان غېږی له راوله
د چایا دونهٔ ئې زړهٔ کښې داسې زرغونېږی
عرش کښې پسې چغې فرشتو کړلې
بیا مې د چا یاد زړهٔ کښې زرغون شولو
د خپلې پوهې په باره کښې وائی
خلقه زما د پوهې ناپ له پیمانې مهٔ ګورئ
چه شم په سترګو کښې مد هوشه راته هوش لیده شی
ددے شعر نه ئې هم خوندونه واخلئ
سپونږمۍ خو هر وخت په وریځو پټه نهٔ وی
تورو زلفو نهٔ دې سپین مخ رابهر کړه
هر څوکهٔ د الیاس شاعری لا په ابتدائی مرحلو کښې ده ولې بیا
هم فنی خامۍ پکښی ډېرې کمې په نظر راځی۔ پښتو ادب ددے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلمے شاعر نه د نور هېر څه اخستو طمع لرى۔ ځکه هيله لرم چه خپل کوشش به جارى اوساتى چه د پښتو ادب لمن ته نورې هيرې ګلدستې ډالۍ کړى۔

د الياس په دے مجموعه کښې هېر د ښائيسته خيالونو ازاد نظمونه هم شته د مثال په توګه مُسکا، بُت، په ړندو کښې کوڼ باچاوى۔ او داسې نور دغه شان په بندو نظمونو کښې بنګړى واله، انتظار، غريبه طبقه، کاش، سوچ، سپرلے او داسې نور هېر خوندور نظمونه دى چه په لوستوئې تنده ماتېږى

ددے نه علاوه الياس هائيکو، قطعې او رُباعيانې هم ليکلې دى۔ زهٔ د پښتو ادب لمن تهٔ د وسعت ورکولو د خاطره د الياس ددے ذيار ستائينه کووم زړهٔ مې غواړى چې هېر څهٔ مې پرے ليکلے وے۔ ولې لوستونکو ته به هم څهٔ پريښودل وى۔ نو له دے مرغه زهٔ د مينځه اوځم او دا بحث لوستونکو ته پرېږدم چې الياس د شاعرۍ په ميدان کښې تر کومه کامياب ښکارى۔

په هېره مينه

نثار محمد نثار

طوطه کان ملاکنډ ايجنسى

نېټه ۲۰۰۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
04.01.2000

غیرت

په تن مې اور بلېږي یا لمبه راویښه شوې ده
یا چرته د خوب نه محبوبه راویښه شوې ده

اوس به په سرو سترګو یه ملګرو دلته نه ګرځو
مو نږه کښې د حق غوښتو جذبه راویښه شوې ده

ځئ چې ترې د مینې او ښکلا سندرې جوړې کړو
نن مې د رباب تار کښې نغمه راویښه شوې ده

هسې د وطن ناوې د قصده ځان اوده کړلو
خدائیګو ماته پته ده چې ښه راویښه شوې ده

یا ځښلی ئې جامونه د شرابو ښۀ بې درېغه دی
یا داسې راته ښکاری چې اوده راویښه شوې ده

واګې د وطن به مې د غېرو لاس کښې ورنۀ کړم
په ژبه د قلم زما تېره راویښه شوې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28.12.1999

وريَځې لېمه زُلفې بانه چېړمه
ځمه ورځمه پښتانهٔ چېړمه
پرېږدئ کهٔ خلق راته هر څه وائي
نن دې يادونه ميلمانهٔ چېړمه
ته دې د ژمي په نمر مهٔ نازېږه
زهٔ لا د خپل اُوړې غرمه چېړمه
ويمه کهٔ چرته پکښې لاره اُوځې
خپل اسويلي سارهٔ سارهٔ چېړمه
الياس ترې د يار په نوم نغمې جوړوم
بيامې تارونه نن د زړهٔ چېړمه

يو شعر

چا پېرچل مې په پوښتنه د جانان شو
خاموشۍ مې تذکرې د مينې اوکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورټ سعيد- مصر
01-03-2007

ساده وو ژوند چې ئې آسان يادوو
گل په ژړا ژړا خزان يادوو

دُنيا په هاغې هم خوشحاله نهٔ وه
ماچې د خپل برخې آسمان يادوو

خلقو د ژوند سخته مرگی ته ويله
ما هاغه تريخ ساعت هجران يادوو

د عشق لمبو د مېنې اُور واخستو
تا چې زما د ژوند داستان يا دوو

د هر چا شونډې په حرم رپېږې
ما به گهړۍ گهړۍ جانان يادوو

تا د ستم ازغی تېره کړله نور
ماچې ريبنې ريبنې گرېوان يادوو

چه په کتوئی سترگې نهٔ مړېدې
ماد هغه حُسن دوران يادوو

سبا به ئې دوه گزه کفن جامه وی
خلقو الياسؔ د کلی خان يادوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
17.07.2006

غیرت پښتو به راژوندی کړی سرفروش لیده شی
پښتون چې یو ځائے یو ځائے گرځی نو پُر جوش لیده شی

خلقه زما د پوهې ناپ له پیمانې مهٔ گورئ
چې شم په سترگو کښې مدهوشه راته هوش لیده شی

تهٔ مې جانان تهٔ مې جهان تهٔ مې ایمان ئې گرانه
ستانه بغیر کهٔ چاته گورم راته دوش لیده شی

سر به مې بره وی خو نازبه مې په مینه نهٔ کړم
قیس ئې ورک کړے دے منصور هم فراموش لیده شی

پخواچې ذکر به ئې هر وخت د بوستان کولو
ستا خبر لوځے الیاسؔ نن دومره خاموش لیده شی

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرے (PERFUME) آزاد نظم

غریب سړے کۀ په هفته کښې یو ځل
چرته په خپلو سپینو پاکو جامو
ځانله د مینې نه خُوشبو پورې کړی
وائی چې زۀ به هم په لاروکښې نن
د خپل بدن په ښائستوو عطرو
د خپل ماحول فضاخوش رنګه کړمه
وائی چې نن به زۀ خوشحاله شمه
زما به خلق تعریفونه اُوکړی
چې ګوره څومره ښکلے بُوئې راځی
نن د فلانکی ماما د ځوی د تن نه
ښخو ده ته څه پته ده
چې خلق داسې وائی
غریب سړی ته ګوره
په جامو سپرے لګوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-08-2006

درست جهان درته حېرانه مه جبين ئې
لکه ګل لا سو کښې رېژې ګل ورين ئې

که په سر سترګو مې کښېنې ناز دې اخلم
ستا ادا دا خِيستو ده نازنين ئې

ستا د مخ برابر نهٔ دی دُر ګوهر
دُر ګوهر مې پکارنهٔ دی مرمرين ئې

زړهٔ مې هسې تاله چرته درکولو
دلنواز ئې دلربا ئې دلنشين ئې

د جلي خفي معنې د الياسؔ نهٔ زده
د زړهٔ سترګو ته مې برېښې ته مبين ئې

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
23-07-1998

انتـــظار

د زړۀ د درد د کمېـدو پــه خــاطـر
ستــا د خـائستـه بشر ليدو په خاطر
پـه تـوره شپه کښې بې اسرې پاتې شوم
د سپين سـحـر د ځلېدو پـه خـاطر

ارمــانـی زړۀ بـه کـور تـه وړمـه اشنـا
چې زۀ پــه طمع تـۀ بې غـمـه اشنـا

ستـا پـه ليدو بـه چغېدو مې زړګې
پـه تـا پسې بـه خـوريـدومې زړګې
چې تـه رانـغلې پـه مـا ګرانـه اشنـا
لـکــه مــاشـوم بـه ژړېدو مې زړګې

يــاد بـه دې څـه وايـه ســاتـمه اشنـا
چې زۀ پـه طـمع تـه بې غـمـه اشنـا

لاړه اودۀ شـولـه د خـوب غيـږه کښې
څـمـا ځـوانـی د ليونتوب غيږه کښې
کـه وی لـوئې شـوے خير دے رابـه شي
هـغـه قـاتل د سـرېتوب غيـږه کښې

ځـکـه د زړۀ ويـنـې څتمه اشنــا
چې زۀ پـه طمع تۀ بې غمـه اشنـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه په هجران او څه دیدار کښې تېر شو
څه په ازغو او څه په دار کښې تېر شو

ستا د راتلو ستا د لیدو په خاطر
ژوندون مې ټول په انتظار کښې تېر شو

ورځمه کېږه درنه وړمه اشنا
چې زۀ په طمع تۀ بې غمه اشنا

قطعه

خلق مې خدایه لیونے لیونے بلی
لا مې خیرې ګرېوان نه دے تر لمنه

په مدار د زندګۍ کښې تل به زده کړے
کۀ زما د سوچ محور تـه شوے دننه

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16.07.2006

تاکلے راته پرېښودو ترون مې درنه غوښتے وو
د مېنې لېونے وومه جنون مې درنه غوښتے وو

ربېلو دې غوڅ غوڅ پرهر پرهر دې راله راکړلو
ارمان د زړهٔ معصوم ګرانه زرغون مې درنه غوښتے وو

دارته د منصور غوندې ناحقه ختے چرته شوم
بې وسه د ظفر غوندې رنګون مې درنه غوښتے وو

دې د پښتو نخوا خلقو مُلا زما لیډر کړلو
قاضي مې درنه نه غوښتو پښتون مې درنه غوښتے وو

ساده وومه ناپوهه چې مې تاله زړهٔ درکړے وو
لمبه دې کړمه سیال نهٔ شوم سکون مې درنه غوښتے وو

تاله مې د ژوند ښائسته رنګونه راغونډ کړی وو
ځان ته دې نژدے نهٔ کړمه یون مې درنه غوښتے وو

حالاتو د ستم په چړه ټول زخمي زخمي کړمه
مرګ مې درنه نهٔ غوښتو ژوندون مې درنه غوښتے وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-07-2006

غوڅ شومه لکيری مي په تن رېباره اوختي
خزان وے ته سپرلے نهٔ وے ازغن رېباره اوختي

اشنِامي په خندا جوړې د بل سره ليدلے وو
خپولې مې د تندی نهٔ چې من من رېباره اوختي

ستا په لمسه تلے وو اؤ ستا په وينا رانغے
تهٔ جوړې د مينې مې دښمن رېباره اوختي

تالکه منصور غوندې دارونه پېژنده چرته
ماغوندې بې وسه وے غمژن رېباره اوختي

ورشه ميخانې لره رندانوته دا اووايه
سجدوله فرښتې مې په لمن رېباره اوختي

الياسؔ له دې د ښکلو سترګو مست پيغام راوړے دے
ځکه مې بهانهٔ جوړی د فن رېباره اوختي

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان

05-07-2006

خلقو چې به ماته د وصال قِصه راواخسته
ما به ورته ستا د شینکی خال قِصه راواخسته

رو پکښې غورځنګ راغې مستۍ چپه چپه کړلو
ماچې سمندرته د هلال قِصه راواخسته

زهٔ لکه منصور به ترې خوندونه د ژوند اخلمه
زلفو کهٔ دارونو دې د تهال قِصه راواخسته

پخوا پرې خلقو بانګ د کلی نه وئیلو
نن راته پښتون هم د کُلال قِصه راواخسته

ماترینه لوګے ستا د رخسار د لمبو اور کړلو
خیال مې لیونے چې د جمال قِصه راواخسته

نورئ هم ښائسته کړو د اسمان لمنې سرې شولې
تیاروچې کله نمر ته د زوال قِصه راواخسته

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې ترې په تر تر رارواني شوې غمژنې وې
سترګو ته چې ما د پشکال قِصه راواخسته

يه خدايه بادشاه د زماني ئې په ژړا کړلو
بخت مې سکندر ته د اقبال قِصه راواخسته

دواړو چې يو بل ته غلی غلی کاته کړی وو
نن مې زړهٔ ته هاغه د تېر کال قصه راواخسته

خيال ته مې د درست جهان نغمې راټولې شوې وې
پېغلوچې په خپله د خپل شال قِصه راواخسته

ذکر د الياسٓ ئې د دارونو په سر کړے دے
عشق مې سرو لمبو ته د کمال قِصه راواخسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړې

د غره لمن کښې سم په شور بلېږی
ورته حېران شوم کور په کور بلېږی
ماوے لوگے دے چرته اور بلېږی

هسې نهٔ ډوب چرته په شرم شمه
لکه د موم په شانې نرم شمه
ماوے ورځم ورته چې گرم شمه

خونهٔ لمبې نهٔ غرغنډې وې پکښې
نهٔ د بخرکوشان ذرې وې پکښې
اونهٔ ځکروتې تکې سرې وې پکښې

ماوې دا غرونه ستر شوی دی
یا دا خوړونه ستر شوی دی
کنه سیندونه ستر شوی دی

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

لارې د تـلـو لـوړې ژورې وې
يـو مـې د پښـو تناکې سترې وې
بـل خـواشـلـېدلـې مې چپړې وې

ګنې ماوې چې مخکښې څه دی ورځم
هېر دی کۀ لږ خراب اوّ ښۀ دی ورځم
کـاږۀ دی نېغ اوکۀ اوږدۀ دی ورځم

خـو چې نـزدې شوم ورته خړې وې
تيـــار لـوګـے ور سـم لـوخـړې وې
پـه چـاپېرچل ماحول کښې لړې وې

||★★★★||

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
23-05-2005

درویشي

سوال منت زاري کول درویشي نهٔ ده
د چادرته اودرېدل درویشي نهٔ ده

زړهٔ له ښائي عاجزي کهٔ ښهٔ خصلت دے
سر هر ځائے کښې ټيټول درويشي نهٔ ده

کهٔ د نفس د ارمانونو قاتل نهٔ شوې
هسې ځان خاورې کول درويشي نهٔ ده

که مقصد دې تش شهرت وي دريغه دريغه
ځان په شتو وکښې ورکول درويشي نهٔ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

څـنـګـه چې شور غره کښې نختري کوی
داسـې جـانـان خـوږې خبرې کـوی

چـرتـه چـې ستـا د قدم خـاپ تلے دے
هـلتـه کښې نـن سپـرلے اختـرې کوی

قطعه

نـهٔ غـواړو ګـلاب ځـوانـی نه رنګ د زماني غواړو
مـونـږه تربـنه چنګ رباب ساقي اؤ ميخانې غواړو

عـقـل تـربـنـه نهٔ غواړو د بخت د غوښتووږي يو
ژونـد د بې غمۍ ځانله او مرګ ترې ليونے غواړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کراچی
19-08-2001

فرض که
(آزاد نظم)

فرض کۀ تۀ مې چرته ياده شولې
فرض کۀ زړه مې ستا کتو ته اُوشی
زۀ به دخيال دُنيا ته منډه کړمه
هلته به ستا د ياد بنګلې وی چرته
زۀ به د مات زړګی د پاره ځانله
هلته د خيال په ښوکښې پريوځمه
بيا به ترې لږ په موسېدلی شونډو
په تړاړو تړاړو تېکېدلی شونډو
ستا د ديدار يو څو لحظې اوغواړم
هلته کۀ خيال مې چرته هاں اوکړه نو!
زۀ به مُسکے مُسکے په مينه مينه
ستا دَ هر ياد سره اوږه په اوږه
د يو ځائے تلو خوندونه واخلمه خو
فرض کۀ تۀ مې چرته ياده شولې
فرض کۀ زړۀ مې ستا کتو ته اُوشی

****

محمد الياس الياش

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-05-2005

رنګین سپرلے مې کړه نشه د مست ماښام په رنګې
سترګې راواړوه کاسې ډکې د جام په رنګې

ظاهر مې مهٔ ګوره کهٔ تریخ ازغے ازغے لیده شم
ډک د خوږویمه دننه د بادام په رنګې

لیونی مینې راپېغاره ملنګی کړه راته
لنډ شو منزل راته ملګرو د یوګام په رنګې

ترڅو به بېل یُو یَو تر بله داسې بېل په وطن
راځئ چې یو شو سره خپلو کښې د قام په رنګې

مخامخ هسې هم کتلے ستا ښائست ته نهٔ شي
په الیاسؔ بیا چرته حضور شه د الهام په رنګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-05-2005

لږ څانته رانږدې مې کړه ارمان مې کړه چې ځم
راغلې دي يم بيا درته جانان مې کړه چې ځم

د مينې الله هو راته په مينه مينه وايه ته
ماشوم مې واخله غېږه کښې خپل ځان مې کړه چې ځم

ښکته ته چې آيئنه کښې په کتو ځان ته حيران شوې
هم داسې د بيا بيا خيشت ته حيران مې کړه چې ځم

ما ژوند کښې تش د مينې روزګار کړې دې جانانه
ګل مې کړه سپرلے مې کړه بوستان مې کړه چې ځم

الياس هرې ښه پوهيږي ځاريده د مينې ښکه وی
سپيلنے مې کړه لوګے ځان ته قربان مې کړه چې ځم

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچی
28-01-2001

غریبه طبقه

د ستړی ژوند په لوئې سفر اوده دی
د خان په مرسته درپه در اوده دی

خدایه د کوم قانون د لاندې زما
ن د وطن بچی نهر اوده دی

د هر په اوړی د غرمو په شگو
د سوری لاندې زورور اوده دی

یه خوار قسمتو خوشحالی جوړی کړئی
ظلم ورکیږی ستمگر اوده دی

د وطن پیغلو هله شور جوړ کړئی
ستړی نغمې مو په گودر اوده دی

ماته پردے محل اونۀ ستائې
لامې زخمونه د ځیگر اوده دی

محمد الیاس الیاش

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن سبا

چامې ګرېوان اوشلوو
چا راله تن اوخوړو

لېونے کېږمه ځم
غم مې بدن اوخوړو

هله توبې اوباسئ
مړی کفن اوخوړو

په یخنۍ کار نۀ لری
خلق فېشن اوخوړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
14-06-2006

د شوګیرو عادت ئې چرته دے نظر خوبَوی
د غزل تارکۀ مې چیړم راله پرهر خوبَوی

خواږۀ ګفتار ته ئې مرغۍ دی په چړچقو سحر
د زلفو سیورے ئې ماښام کښې زیړےنمر خوبوی

اللّٰه دی خیر کړی پښتنې منګے په سر ایښے دے
بیا په سندرو زما هاغه شاړګودر خوبوی

ستا د کاواکه لپونو سترګو نه ځار شم ګُلې
چې په کتو مې سترے ژوند نوے سحرخوبوی

هسې دې زخې په وجود جانانه خوښې نۀ دی
د جبین خال دی په آسمان پورته قمر خوبوی

یو مې ببګا ستا د راتګ لارې کوځې ځارلې
بل مې سرې چغې د پښتو درمانه سرخوبوی

یا ځوک پښتون چرته د غرۀ لمن کښې تا یادوی
یا د پښتو خبرې کیږی چې خیبر خوبوی

ساقی قسم کۀ ستا د جام مستی سرور راکوی
الیاسؔ خوږې خوږې خبرې د دلبر خوبوی

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرص

زما کور کښې ولې نشته ستا په کور کښې خريږے دے
بس په دے وره خبره جنګ کښې نخښتے هر سړے دے

څوک د پلار په مرګی خاندي څوک د ورور وينې څښتي
عجيبه دنيا ده ربه عجيبه اړے ګړے دے

مومن ته

کۀ نازونه د بې نيازه جانان يوسے
ډک د نور په رنمايۍ به دې عقبئ شي

کۀ د ځان د معرفت طلب دې اوکړو
معرفت به دې نصيب د لوئے الله شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګ مې د ارمان غېږې له راوله
غلې مې حېران غېږې له راوله

ژوند مې په يادونو ښکنې تېر کړے دے
مرګ مې د جانان غېږې له راوله

مينه خپل ليدل که په بېلاتو وی
ګټه د تاوان غېږې له راوله

نور دَ سپرلی ناکړ دې نۀ شم کتے
حُسن دَ خزان غېږې له راوله

دم مې په ښکنې نور د تلو نشته
سترې د کاروان غېږې له راوله

تندے په زمکه لږوه الياسه
ځان ته دې آسمان غېږې له راوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

20-12-2000

يو خلې نهٔ ده په بيا بيا مې وژنى
قاتلې سترګې د اشنا مې وژنى

د تختېدو لارې مې بندې شولې
خدايه د خپلو په رضا مې وژنى

خواره زلفان د يار ښائسته اننګى
کله هغه اؤ کله دا مې وژنى

ماوې چې دلته به ساه واخلمه خو
دا ستا يادونه پکښې لا مې وژنى

نن د الياسه ئې سترګې واړولې
ملګرو داخل په ريښتيا مې وژنى

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحیرهٔ عرب
08-12-2006

خـوبـونـه يـوسـى ځـان سـره د چالېونى ستركې دى
داسـتـا لېـونـى سـتـركې اشـنـا سـتـا لېونى ستركې دى

تيـارې پـرى راخـورې دى په سپوږمى كښې رڼا نشته
خـو دلـې ورتـه تـا جـوړې نـن بيـا لېونى ستركې دى

دامـا چـې كـلـه كـلـه غلى غلى پـه خـنـدا كـړى
كـمـال د هيـچـا نـهٔ دے د اشـنـا لېونى سـتـركې دى

سـاقـى پيـالـى دې لـركـړه هـاغه كيف سرور ئې نشته
خيـال كښې مې پـرتې د دلـربـا لېونى سـتـركې دى

پـخپـلـه ورتـه اوګوره كـهٔ تـاتـه اشـنـا نـهٔ ګورى
اليـاسـه پښتـنـې دې بې پـروا لېونى سـتـركې دى

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
27-10-2004

په شپېو ترې نه د اوښکو باران درومي
بې دیدنه چې راځي سترګې محرومې

د پښتون په جامه تور یم لګېدلے
پښتنې سترګې مې هیرې کړې معصومې

بې نوا ترې جوړې بیا وو نن راغلے
تر اسمانه مې سلګۍ تللې مغمومې

ستا نظر به ستا ښائست ته رابللې
نغمې چرته وې زما دومره محکومې

څۀ خوشته پکښې ملګرو چې لګیا دے
د الیاسؔ خبرې نۀ دې بې مفهومې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبرالتهر
22-02-2007

ما ورپسي کړه خدایه سمه او دا غر صدقه
اشنا تر اوسه رانه غواړي مرور صدقه

تا د دنیا د پاره پرېښې بې آسرې وومه زهٔ
ما خو دنیا وه ګرځولې ستا د سر صدقه

ستا د دیدن تګې به نور د تانه څهٔ او غواړي
بس په کچکول کښې ورکوه دې د نظر صدقه

ستا د جبین د خال خندامي تته نهٔ شوه لیدې
ماد سپوږمۍ په نامه ورکړله د نمر صدقه

اول دې ورکړم د دنیا د تریخ دستور په ګوتو
اوس رانه غواړې مې ګرېوان په اوښکو تر صدقه

ما هم د مینې په نوم ځان د اور لمبو ته نیوو
تاوې خلیلؑ شه او بُتان کړه د آذر صدقه

ورځه تندې یار ته په زمکه په بیا بیا لګوه
الیاسه کهٔ چرته يې نن اومنې د در صدقه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قیوم منزل پېښور
24-10-1998

د دار پــه ســر چـغـې وهـم لېونـے
پـرېـږدئ چې مړ شمه بې غم لېونـے

راشــه پــوښتــنــه مې د حال اوکړه
ګــنـې والـلّــه درپـسـې مـرم لېونـے

د یار په مینه کښې واپس روغ شو
خـلـقـو نــارې کـړلې چې کم لېونـے

خـدایه ما هسې لېونتوب خـوښوو
تــا رانــه جـوړ کـړلو سم دم لېونـے

ستــا د اُلـفـت ستــا د مُسکــا د وجې
الیــاسؔ یـادېږم چـم پــه چم لېونـے

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-12-1998

کاش

يوه ورځ مور راته دُعا کوله
وئيل ئې خدائے دې کړه کامياب بچيه

چه د غريب د حق پوښتنه اوکړے
خدائے دې نواب کړه د نواب بچيه

يوه ورځ مور راته دُعا کوله
وئيل ئې نصيب دې شه ثواب بچيه

چه د باطل تورې تيارې لرې کړے
خدائے دې رنړا کړه د افتاب بچيه

يوه ورځ مور راته دُعا کوله
خدائے دې ځوانې کړه د درياب بچيه

چې خونه ورانه کړے اغيارو لره
مسته چپه شې د سيلاب بچيه

بچې ته د مور دُعا قبليږي ډيره
کاش! چې ما هم په دے يقين کړے وے

خو زۀ وړوکے ووم زۀ نۀ پوهيدم
چې مې په دے باندې آمين کړے وے

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچی

د شالدا په نوم خط

اُمید لرم ښه به ئې په خوند تېروي
له ما په شاني به تهٔ ژوند تېروي
د خوږ وطن د ننګ ناموس د پاره
د زهرو ګوټ به لکه قند تېروي

څنګه چې سیند د کلی ستا په خوا کښې
چپې چپې شی غور څنګونه وهی
داسې زما خواکښې په ډېره مستی
د سمندر چپې تموږونه وهی

دا نور حالات کهٔ اوربېدل مې غواړي
د زړهٔ زخمونه کهٔ ګنډل مې غواړي
د خدائے نه چې غواړې پکښې ما یا دوه
کهٔ په سیالی سره لېدل مې غواړي

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هر ماښام پکښې جنت جوړیږي
هاغه د کلي لاله زار څنګه دے
چې پرې د چم کوڅې رنګینۍ ښکاري
هاغه معاذ عادل مددار څنګه دے

څه نوې تازه درته وئیلے مې وې
بس نور څه نشته چې لیکلے مې وې
قلم بندومه اجازت راکړه
نشته الفاظ چې تۀ ستائیلے مې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصف آباد ـ کراچی
12-05-2001

درد ئې راله راکړلو قرار ئې رانه واخستو
مینه مې ظالمه وه دلدار ئې رانه واخستو

جام کښې د ساقی راته مستی حېرانه پاتې شوه
سترګې دې چلبازې وې خمار ئې رانه واخستو

نور دغه ظالم خزان زما د ژوند نه څۀ غواړی
حُسن ئې تاله کړلو بهار ئې رانه واخستو

دالا د قاتل اشنا نرمی وه پوهه نۀ یم
صلیب ته ئې نزدې کړمه نو دار ئې رانه واخستو

لاړه د پښتو د ادب ناوې کونډه پاتې شوه
خدایه د الیاسؔ شان قلمکار ئې رانه واخستو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-12-2000

په موسيدو شی سپين سحر جوړوی
ليمه د يار سپرلی اکثر جوړوی
د خيال خبرې مې زړۀ چرته منی
ستا په کوڅه کښې راله شر جوړوی
د اسرافيل شپيلۍ به ويښ مې نۀ کړی
د بنګړو شړنګ به دې محشر جوړوی
ستا د نظر قاتلان نۀ پوهيږی
ماته سپرلے د دار په سر جوړوی
تۀ دې د خيښت د زوره څۀ خبرئې
په زړۀ مې کربښې ستا نظر جوړوی
د هيريدو طاقت دې نۀ لرمه
ستا جدائی مې په زړۀ غر جوړوی
الياسه زړۀ له دلاسې دې ورکړه
مينه به داخل ستانه نر جوړوی

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
02-07-2000

سوچ

نهٔ په آسمان چرته پرقا ښکارېده
نهٔ د وربځو پرې غوغا ښکارېده
د اُوبو څاڅکے اُوبه خورلـه نه وو
چې په پټو زمونږ د کروخت شو

د چمن بوټی په ریګونو خړ وو
فطرته ستا په ستمونو خړوو
قطرې قطرې شبنم پرې نهٔ ښکاریدو
سپرلیه بیا د ستمګر وخت شو

وعده ئې ماته کړه په غلا لاړه
زما د مرستې نهٔ په شا لاړه
خپلو همزولو راته لار اُونیوه
چې د دښمن سره مې کله د ډغر وخت شو

د کوځې سپو به دې غوپا کوله
مئین زرګی به مې درزا کوله
د چم وړو به دې په کانو ویشتم
چې په کوڅه دې د ګزر وخت شو

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څـه ښـه نیولـې ده حیـرانـه ښکاری
اُوس په خُـلوص خپله ستو مانه ښکاری
اقـرارد میـنـې ئې نـن داسـې اوکـړو
سـائیکـل دې پـرېږده د مـوټر وخت شو

درپسې کـړل مـې تـول قـضـا مونځونـه
هـم مې بـربـاد کـړه خپـل اشنـا وختونـه
تـهٔ پـه بـلـې بـانـدی را اُونـهٔ ختې
بیـا مـې نـن تیـر د مـازیـګـر وخـت شـو

بـچـی بـچـی لـه مـې څپـلـې اخـلـم
د وطـن پـېغـلـولـه والـې اخـلـم
چـې د خـوارانـو زړونـه اوخـانـدووم
روژه تـېـرېـږی د اختـر وخـت شـو

داسـتـا پـه شـانـې خـو بې پتـه نـهٔ یم
وهـل بـه خـورم پـه سـوك او لتـه نـهٔ یم
زه بـه دې مـرستـه ښـهٔ پـه جار کومه
چـرتـه کـهٔ ستـاګـلـه د شر وخـت شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاخو وختي دے خپل سوچونه کوه
مونځ له به روسته ځے خوبونه کوه
د عزازیلؑ په جال کښې اونختمه
د بانګ نه پس چې د سحر وخت شو

د ژوندون تموله اثاثه دې واخله
واخله مونیا اؤ خلاصه دې واخله
شېخه دروغ درته وئیلي نهٔ شم
زهٔ درنه ځمه د دلبر وخت شو

ښهٔ سم سړے وے ته د کار لالیه
عشق درنه جوړ کړلو بېکار لالیه
د اشنا مینې ورته پرې نهٔ ښودے
ستا چې د زدکړې اؤ هنر وخت شو

د خپل اولس پکښې دردونه لیکه
خوږې نغمې خواږه فکرونه لیکه
الیاسه پاځه دُنیا اولړزوه
ستا د شعرونو د اثر وخت شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-07-2000

سپرلی

چې د ماحول زره زره ورپکښې
سم د سپوږمۍ شان پړقېدلی نهٔ وی
چې د پنجرو بندی مرغۍ ورپکښې
سم په چړچقو چغېدلی نهٔ وی

چې مړ احساس پکښې ژوندے غوندې شی
چې تول ماحول نغمې نغمې غوندې شی
زهٔ به ښېګړه ورله هله منم
چې مې وړوکے خیال زلمے غوندې شی

بس خو چې مینه په هر لور خوره شی
خېر کهٔ زخمونه مې لږ زور واخلی
ستا د ښائست غوټۍ چې ګل نهٔ کړی
دغه سپرلے دې ربه اور واخلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصف آباد ـ کراچی
04-06-2001

چې تا ته نۀ شي کتے

د خپل ارمان په تکل
د سپین سحر په تلاش

سم د ماښامه سره
د چا د کور په تاخ کښې

وره ډیوه بله شی
یا په سرو ایرو کښې

د سرو لمبو په خاطر
چرته بخرے تود شی

یا د ساقی په جام کښې
د چا د مستو شونډو

خواږۀ خوندونه لاړشي
یا د زاهد په ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرته د هوش نه مخکښې
د جــانـــان نـوم راشـی

یـا د ربـاب پـه تـار کښې
چــرتـــه د مـاتـو زړونـو

خــوږې نـغمې جوړې شی
د غســـې زهٔ هـــم ګــلــې

ستا د ښائست په باغ کښې
ځـــانـــلــه ګـلــونــه ګـورم

ستـــا د رُخســـار پــه رنګـې
د شـــرمـــه ډک ګـلــونـــه

دومـــره نـــازک ګـلـونـــه
چـې تــاتــه نـهٔ شی کتے
چـې تــا تــه نـهٔ شی کتے

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
06-07-2006

ژوند کښې حقیقت غواړه د خیال قصوته مهٔ ګوره
رنګ لټوه نور اؤ د جمال قصوته مهٔ ګوره

ستورې به پرقېږي خو دا بل رنګه رنها کوي
تور دے خو په سپین جبین د خال قصوته مهٔ ګوره

داسې راته ښکارې چې سپوږمۍ وربځو پټه کړه
پروت وي په نازک بدن د شال قصوته مهٔ ګوره

خانده پکښې خېر دے که ئې لږ ساعت له دارشي تار
زلفې درنه تاؤ شولې د تال قصوته مهٔ ګوره

الیاسه په دیوال لکه د نوې میاشت رااُوخته
ورکېږي لږ ساعت له د هلال قصوته مهٔ ګوره

یو شعر

لکه موم د اور لمبو ته ویلی نهٔ شوم
زما عشق وو ستا د حُسن کمال نهٔ وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
18-05-2005

غر يو ووم نيولې په سلګو کښې شومه
درنهٔ راستون چې په راتلو کښې شومه

خَنګ چې سبا نمر په ختو ليده شي
داسې به تا تهٔ په کتو کښې شومه

زولنې نشته خو زندان غوندې دے
بندی د زلفو په تيارو کښې شومه

هستی تهٔ هر ځائے به مستی ګډېده
ورک چې ساقی به په کاسو کښې شو مه

فنا په تا پسې د درست جهان نهٔ
لکه شبنم د نمر ختو کښې شومه

مرګ ګنې تل زما په خَنګ کښې به وو
ښهٔ ده چې خدايه په توبو کښې شومه

چرته چې شور به ستا بنګړو جوړ وو
الياسؔ رالوئی هاغه نغمو کښې شو مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحیره عرب
13.03.2002

مُسکا

یـوه لـحـظـه خـالـقـه
مـاتـه د مـرګ نـه مـحـکـښـي

د یـار مُسکـا نصیب کړې
هـغـه خـنـدا نصیب کړې

چې ستا سیرلې هم ورته
ګـوتـه پـه خُلهٔ پاتې شی

چـې د ســاز ښکـې نغمې
ورتــه اودهٔ پــاتـې شـی

چـې حسـرتـونـه ورتـه
لمبـه لمبـه پـاتـې شـی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نظرونه ورته
په تماشه پاتې شي

چې سرۀ خامونه ورته
نشه نشه پاتې شي

بس چې تصویر ئې شکلي
زما په زړۀ پاتې شي

تو یوه لحظه خالقه
ماته د مرګ په مخکښې

ښکلي خندا نصیب کړې
دیار مُسکا نصیب کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-02-2000

شک
(آزاد نظم)

ریـخـي ریـخـي ئې لـوپټـه پـه سر وه
پـه تـن جـوړه ئې وه خیـرنه غونډۍ

پـُونډي ئې چاؤدي وې پیزار ئې نه وو
وړې چــاچــۍ ئې راتــه اونیـولي

نـن ئې زمـانــه هم پـه يـك بازار کښي
پـــه يـره یره بـانـدې سـوال اوکـړو

مـــا ورلـــه هـم د جیـب نــه دوه آنـي
ښـهٔ پـه اخلاص اوښهٔ په مینه ورکړې

زمـــا پــرې شك د بـې وسـۍ راغـې
مــاوې د دې بـه چــرتــه پلار نـهٔ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائیکو

ستا د نظر خورو نغمو ته تاوېدمه داسې

څنګ چې چاپېره د يوې نقطې نه

د پنسل څوکه په پَرکار تاويږي

★★★★

هائیکو

مينه مې کړې ده کوووم به ئې تل

بس کۀ په دې وړه ګناه مې وژنې

راځه چې لاړ شو د مقتل په لورې

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
20-12-1999

عشق ئې د رنګونو د ابشار مخه نیوې نهٔ شي
مینه لېونۍ مې د خمار مخه نیوې نهٔ شي

دومره د تاو ډک دے چې نظر سیزي
اوښکې ئې د سترګو د رخسار مخه نیوې نهٔ شي

دومره د وطن د پېغلو ګوتې مې نازکه دي
ګل لره ورځي حوبس د خار مخه نیوې نهٔ شي

مونږ سرهٔ د کلي ماشومان په ډله شوي دي
داخلي مو وارثي د چا پلار مخه نیوې نهٔ شي

زه ګورے خپل حق د فرعونانو نه غوښتے شمه
منصور غونډې بې وسه به د دار مخه نیوې نهٔ شي

اوګورئ دا خړې خړې خاورې هم شنې شویدي
دا ځل خزانونه د بهار مخه نیوې نهٔ شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه خو د حُسن رنګینۍ ټولې صحرا کښې دی
پېغلې د وطن مې د بازار مخه نيوې نه شي

ستا د محبت قېدی بس ستا د خوشحالو په نوم
ستا راتلو ته خنګه به د لار مخه نيوې نه شي

دادے د سحر نه انتظار کښې دی ولاړ يمه
چا وے چې الياش د ښکلی يار مخه نيوې نه شي

لويه خدايه

بيامې سترګې د جانان شوې قدم بوسه
ښکلے ځائے دے پورته نه شے پکښې اوسه

په عمل خولا حاصله ستا رضا وه
بس رحمت ته دې پراته وو بې تپوسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچی
31-07-2000

درپسي مي ګلـه چـا نۀ دالر اؤ بر کړه
هسې زيـات مې خپل غمونه د ځيګر کړه

د رُخســار لـمبې دی بلې سـاتـه ګلې
مـاښــامونــه د ژوندون زمـا سحر کړه

بـدې سترګې د رقيـب کـۀ درتـه ګوری
نـظر مـات لـه دې ګـلـونـه تاؤ د سر کړه

سپوږمۍ هر وخت په وربځو پټه نۀ وی
تـورو زلـفـونــه دې سپين مخ رابهر کړه

هــاغــه يــار بـاندې بـه ولې نـۀ نـازيږم
وئيل ئې مورې لېونی لـره مې ورکړه

ښـکـلے يـار مې پـه بلۍ باندې ولاړ دے
خدايـه ژونـد رالــه د مينې مازيګر کړه

سـاه مـې تـا پسے د تـنـه جـدا کيږی
لـږ پـه مينـه راتـه ښکليه نظر کـړه

چې الياس سرۀ د مينې نيت دې نۀ وو
عـالـمونـه دې پـه څـۀ پسې خبر کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-07-1998

ستا په راتګ

زما د نیمګړی ارمانونو قاتل
ستا ګل ورینه خندا جوړه شی

ستا د قاتل نظر به څه وائمه
زما معصوم احساس ئې اووژلو

زما د ستړی ژوندون ستړی نغمې
زما په خیال کښې لا تر اوسه ګرځی

ستا په راتګ ترې ترانې جوړې شی
ګله راپیښه کوه کله کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېښور
14-05-1998

اراده

وېـم چـې د رنګ نــــه ډک کــړم
ځـــانـــلــه د ژونــد خــوبــونـــه

بیـــا پـکښــې ډوب کــړمـــه تــول
د کـــائـــنـــات فـــکـــرونـــه

او مــرګ تــه اووائــم چې رانــهٔ شـې
د خـدائـے د پـاره پـه دے لوری ګوَرے

خیـال کـوه مینــه مې رسوانـهٔ کړے
رقیـب مې هر وخت راته ګوری ګوَرے

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
08-07-1998

د محبت نه مخکښې

د محبت نه مخکښې
زما زلمي احساس اودۀ غونډې وو
د خپلواکۍ نغمې ئې نۀ وئيلې
زۀ د دردونو نه خبر نۀ ووم
ما د غمونو دُنيا څۀ پيژنده
د محبت نه مخکښې
ماستا ښائسته ښکلې تصوير جانانه
په تصور کښې جوړولې نۀ شو
ما د جفا دستور ليدلے نۀ وو
زۀ د نفرت په قانون څۀ پوهيدم
د ژوند خوارۀ تراخه مې نۀ پيژندهٔ
د محبت نه مخکښې
زما زلمے احساس اودۀ غونډې وو

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-12-1998

ګُل پـکښې نشتـه د ازغـو ډکـه ده
مـاضـی مـې تـوـلـه د سـلـګو ډکـه ده

زمـا پـه زړهٔ کښې د ژونـدون فلسفه
د څـوبـې رحـمـه تـلوَسو ډکـه ده

غیر به همیش دلته تیښ سترګې ګرځی
زمـا دره د شـاه زلـمـو ډکـه ده

ګیدړ څـنګـې دې راتـه مـهٔ ځـلوه
خیـالـی دُنیـا مـې د زمـرو ډکـه ده

د تـخـیّل پـرواز دې ښـکـتـه نـهٔ کـړي
کـعبـه د لـوړو مُـنـارو ډکـه ده

د مـلاکنـډ غـرونـه نـغـمې نـهٔ وائـی
شـاعـری څـنګ مـې د مصـرو ډکـه ده

د ګُل پـه ځـائـې مې نن پـه کانـووأولی
د یـار کـوڅـه د لیـونـو ډکـه ده

الیاسـه مهٔ ئې چېـره بـرڅېره نهٔ شی
هـره سـلـګـی دې د نـغـمو ډکـه ده

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-01-1999

فراق نزدې شولو ژړېږمه ځم
سم په سلګو ترې روانېږمه ځم

د تهمتونو پیټي نهٔ شمه وړې
د یار کوڅه کښې نهٔ اودرېږمه ځم

جرګې ترې تولې بې نوا راغلې
نن ورته پښو باندې غورېږمه ځم

د ژوند تیارو کښې د منزل په لټون
د لېونو په رنګ خندېږمه ځم

الیاس دې د مخ رڼا ته هر ماښام
لکه پتنګ غوندې سوزېږمه ځم

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-01-1999

ځنګه به ځم چې ښکې ګلۍ شوې د منزل په لټون
راته هموارې هم نالۍ شوې د منزل په لټون

د زړهٔ د کومې په اخلاص به دې رابلمه خو!
بس کهٔ راپیښې خوشحالۍ شوې د منزل په لټون

په نظر نه راځي په غټو غټو ګورم ورته
د پښو تناکې مې پُولۍ شوې د منزل په لټون

سپرلی ئې په معصومو اننګو کښې خندا راوړه
سم په خندا ورته کلۍ شوې د منزل په لټون

د انتظار لارې ته ګوری د حسرت په نظر
پېغلې راپوته په بَلۍ شوې د منزل په لټون

چرته الیاسؔ پکښې هېر نهٔ کړې وعده ماتې نهٔ شې
کهٔ دې نصیب یاره سیالۍ شوې د منزل په لټون

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
15-06-1999

ژوند په ورمو اُودهٔ شو ساز په نغمو اُودهٔ شو
ته چې مې خيال ته راغلې درد په سلګو اوده شو

ماشوم زړګې مې ګُله ستا د خندا په ارمان
ستا د مُسکا په ارمان ستا په قِصو اُودهٔ شو

ستا د راتګ په طمع ستا د ليدو په ارمان
نن تهوله شپه مې زړګې په دلاسو اوده شو

ستا د فراق د لاسه ستا دا الياسؔ ليونے
ستا د سيالۍ د پاره نن په لمبو اُودهٔ شو

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28-12-1999

از غن ماحول چې مې بهار شی هله
د زړهٔ زخمونه به قرار شی هله

د منصور یاد به پرې تازه کړمه زهٔ
بس چې ستا زلفې زما دار شی هله

خپل کارته هریو سړے کاروائی
کار چې پردې شی نو بیګار شی هله

لار د منزل دومره اُوږده خونهٔ ده
سړے چې اُودریږی اِیسار شی هله

د زړهٔ درزا مې لږ سپوا غوندې شی
آشنا په سترګو کښې چې قار شی هله

بیا کهٔ الیاسؔ ته لیونے وائی خبر
ځیری ګریوان چې ئې تار تار شی هله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کراچي
29-05-2002

پاتې نن په سرو سترګو بېلتون شولو
تلو کښې چې ښائسته جانان راستون شولو

عرش کښې پسې چغې فرشتو کړلې
بیا مې د چا یاد زړهٔ کښې زرغون شولو

فکر به مې څنګه غزونې کړی
ستا چې سبانے ماښام پرون شولو

تا ته تصور کښې په سجدو شومه
خیال مې د دُنیا خیال کښې مجنون شولو

نهٔ منې چې څهٔ درته الیاسؔ وائی
دالا څنګه ستا د خیال سمون شولو

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیماړي کراچۍ
14-10-2002

د رنګ تصویر لټومه څم د خوند نقشه جوړومه
د خېښت په مصور به مې د ژوند نقشه جوړومه

بې خیاله فکر وړې شهزاده به پکښې ګرځم
په چغو د پرهر به مې د قند نقشه جوړومه

ستا به د خوږې مینې داستان ورته راواخلمه
بیا به په تهوټې زړۀ د پیوند نقشه جوړومه

راز دې د پردې راته افشان کړه چې لږ پوهه شم
یا عقل لیونی تۀ به د بند نقشه جوړومه

ستا خواله به د خیال په مست تالونو کښې درځم
الیاس به پکښې څانله د مېوند نقشه جوړومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-11-2004

په ړندو کښې کوڼ باچا وی

چې الف او ب مې زده کړه
ماوې لاړمه هوښیار شوم
اوس به خلق راوړی خپلې
فیصلې د ژوندون ماله
زۀ به بر سرته په کټ کښې
دروند قاضی د کلی ناست یم
لاس په نام به واړه خلق
راته وائی آوجی ښۀ جی
بالکل ټهیک ده ته صحیح وې
خو خوک نشته چې ننماته
حقیقت ښکاره زما کړی
زۀ ناپوهه ووم جاهل ووم
زما دوه مسئلې زده وے
خو ریښتیا خبره داده
چې ړندو کښې کوڼ باچا وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
04-11-2004

شاعر

اول لټوون د څو لفظونو کووم
بیا ئې جوړښت په ردیفونو کووم

د خیال خبرې پکښې اوستائمه
یا پکښې ذکر د وختونو کووم

څۀ چې لیدله به مې
هاغه لیکله به مې

دُنیا ته حال د زړګي
په‌جار وئیله به مې

خو چاپېرچل مې راته
نامه د بم راکړه

د شعور قدر نشته
ماتوم قلم راکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

خبره چې په تلو کښې دې نن ستغه غوندې کړه
زما دې خوږ زړګی درپسې چغه غوندې کړه
قِصه هاغه د خپشت به یو ځل بیا شروع کووم
جانان چې په چل وَل کښې آغه دغه غوندې کړه

قطعه

په ځان کښې نهٔ ځائیږی سیال لیدهٔ شی
ستا په کتومې زړه خوشحال لیدهٔ شی
کومې چې ستا په خڼك کښې نهٔ تیریږی
هاغه لحظه راته سم کال لیدهٔ شی

قطعه

سپوږمۍ وه رانه هېره د هلال په تماشه ووم
ستا د زلفو په تیارو کښې ستا د خال په تماشه ووم
یو لحظه کښې ئې جوړ کړے وو محل ماله د مینې
خیال زما په تماشه وو زهٔ د خیال په تماشه ووم

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
01-06-1998

ایتمي دهماکې

اول به هر ځائې کښې ناکام یادېدو
هم خطاکار او هم بدنام یادېدو

د فیرنګیانو غلامان وو خدائیګو
تش به آزاد مونږه په نام یادېدو

د بې وسۍ په زولنو کښې بندوو
تل بې ګناه به ګام په ګام یادېدو

هغوئی په خپله وو بې وسه ربه
چرته چې مونږ په احترام یادیدو

خونور په سترګو کښې مې نم خدایه
لیدلې نهٔ شولو د غم خدایه

چې د غورۍ نه پس شاهین والوتو
جوړ په اغیاروشو ماتم خدایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د وطن هر يو زلمے مې ويښ دے
اُوس ترې ورځمه وينې څکم خُدايه

چې زړهٔ د غيرو په يوتق اُوچوي
ورته ړزومه ايتهم بم خدايه

اُوس د نړۍ ټول کافران ژړيږي
هم د هندو قوم مشران ژړيږي

بچے بچے د غيرو غيرو ربه
په آزادۍ د پاکستان ژړيږي

وائي آزاد شوه مسلمان ملکونه
امريکه روس او هم جاپان ژړيږي

د پاکستان په دهماکو ملګرو
د کلنتهن سره عنان ژړيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28-12-1998

بنګړي واله

په مکر نهٔ پوهېدله کليواله پښتنه وه
چې ته مې راغلی بنګړي واله پښتنهٔ وه

په تورو سپينو سرو کړو ډکې کړے
پېغلو ترې ليچې په بنګړو ډکې کړے

روانه په خرڅون خپلې سوداله پښتنهٔ وه
چې ته مې راغلی بنګړي واله پښتنهٔ وه

آواز ئې کوو واخلئ بنګړي دي
درکووم اودريږئ سړي دي

دا څومره حيانکه مزوب حاله پښتنهٔ وه
چې ته مې راغلی بنګړي واله پښتنهٔ وه

چې ورے زړګے پکښې له تانه
الياسه زار ئې د خندانه

واپس روانه کلی ته خوشحاله پښتنهٔ وه
چې ته مې راغلی بنګړي واله پښتنهٔ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحرالکاهل
22-09-2007

لويه خدايه!

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شور مې د قلم په ژبه راوله

مخ کۀ رانه بېرته جانان واړوو
هله مې ماتم په ژبه راوله

نۀ ښائی لمده په مې پليتو دا
تندې له زم زم په ژبه راوله

راحت بغير د سختو چاليدلے دے
صبر زما زغم په ژبه راوله

خپله فيصله مې په تا پرېښې ده
دُعا مې د کرم په ژبه راوله

راز کۀ د حکمت پکښې لېده غواړې
گفتار الياسؔ کم په ژبه راوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-07-2006

د مور په نوم

خدایه د هرغمه ئې هر ځائے کښې آزاده ساتې
د محبت وره دُنیا مې پرې آباده ساتې

کۀ د سپرلی د خوشحالو نسیم پرې لګی خیر دے
تۀ ئې د سپېره سپېره خزان د سپېره باده ساتې

چې په ژوندون واړه رنګونه ستا د در اووینی
په خپل رحمت کښې ئې هر وختی خدایه یاده ساتې

مور هم ایمان دے هُم جهان اوهم جنت دے زما
خدایه همیش ئې په دُنیا کښې ژوندئی ښاده ساتې

ګونجې پرې رانۀولې خدایه کۀ هر څو غصه وی
ورته تندے د الیاسؔ هر وختې کشاده ساتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سُکون

د سکون چغې د عشق سلګو کښې پټې
د دُنیا پسې په منډه نه مونده شی

دا ستا نونه به د عشق بېرته تازه شی
د الیاسؔ غونډې که هر سړے بنده شی

قطعه

عشق کښې اور لمبې غواړی کمال ته رسیده
خوب غونډې لیدل وو ستا جمال ته رسیده

دغه مرحله د دیدن بل رنګه هیبت لری
ستورو ته اسان وو خوستا خال ته رسیده

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان

11-07-2006

کۀ په ګُل د نزاکت عکسونه ښکاري
ستا په مخ هم د قدرت عکسونه ښکاري

زړۀ مې ګوره تماشه کۀ د سیرت کړې
آئینې کښې د صورت عکسونه ښکاري

تا کۀ نۀ هُم رابللم خو زۀ راغلم
په نظر کښې دې د ست عکسونه ښکاري

د غُصې نه ئې رُخسار د اور لمبې شوې
په رښتیا جوړ د قیامت عکسونه ښکاري

پوره نۀ شوه ستا د سترګو بادشاهي وه
ارمانې مې د حسرت عکسونه ښکاري

لوئې آسمان بغیر د ستنو نه ولاړ دے
ناپوهانو ته دولت عکسونه ښکاري

مصور چرته د روح کړښه راښکے شي
دا الیاسؔ ته حقیقت عکسونه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-07-2006

ګوته په خوله يمه حېران شپهٔ ده
تېرېږې چرته د هجران شپهٔ ده

تګ تر منزله د جانان وو زما
خدايه په لاره د کاروان شپهٔ ده

د غرهٔ په سر کښې د تنور لمبې وې
خلقو ويله د شعبان شپهٔ ده

په نيمه لار کښې جانان پرېښودمه
لوټ شومه خدايه د تاوان شپهٔ ده

خلقه زهٔ خپل جنت ته اور سيدم
نن مې په کلي د جانان شپهٔ ده

د ونو شنې پاڼې وچېږي خدايه
داسې ښکارېږي د خزان شپهٔ ده

الياسه د ميني بوراګان دې څهٔ شو
د ګلو باغ کښې د رېحان شپهٔ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

PPS پېښور
1997

سترګې

چې مې وژنی دا خونړېز سترګې د چا دی
دا ښائسته لکه ګُل رېز سترګې د چا دی

چې رسا د زړهٔ په سر زما ښخېږی
دا ناترسه لکه نېز سترګې د چا دی

د لېندې په رنګ په غشوچې مې اُولی
دا قاتل لکه چنګېز سترګې د چا دی

چې مُدام په تصور کښې مې پرتې وی
دا نیازبینې د مکېز سترګې د چا دی

دا چې تهٔ ئې نشه کړې ئې الیاسه
د نشې نه دا لبرېز سترګې د چا دی

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

PPS پېښور
24-12-1997

ګـُل خبـرې اوکړلې ګـلزار خبرې اوکړلې
کـلـه چې محفل کښې ښکلي يار خبرې اوکړلې

قـربـان بـه پـرې زهٔ دواړه سـر اومـال کړمـه
بس خـو کـهٔ يـو ځل ئې د اقرار خبرې اوکړلې

دَ سـاقـي پـه لاس کښې جام پاتې حيران شو
نـن ئې دومـره پـه تـاتـار خبرې اوکړلې

ګـُل اؤ ازغـې بـه پـکښې يه زړګيه ښنک پېژني
چـې خـزان هـم د بهـار خبـرې اوکـړلې

چـې تـر غـوږو ئې غـزل د اليـاس راغـې
نـو بـُلبُل هـم د چـغـار خبـرې اوکـړلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-07-1998

چې زۀ هم سيال شمه د نورو سره (آزاد نظم)

په د ورکوتي دنيا ګۍ کښې ربه
چې زۀ هم هېر کړمه خپل تېر غمونه

چې زۀ هم دغه د سلګو ژوندون
لږ په خندا خندا کښې تېر کړمه

چې زۀ هم اووينځم د خپل لمن نه
د تهمتونو دا تور تور داغونه

چې زه هُم دغه د سيالۍ لمحې
چې زۀ هم دغه خپل رنګين خوبونه

په دې غمجنو سترګو اووينمه
چې زۀ هم ډک د ارمانونو زړګے

لږ د سکون په غېږ کښې اووينمه
چې زۀ هم خپله مينه خپله کړمه

ځکه خو ډېره موده پس خالقه
زۀ يو نيمګړے غوندې سوال کوومه

جام او جانان راله يو ځائے راکړه
چې زۀ هم سيال شمه د نورو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوکي اختر طوطه کان
28-12-2000

تــا چــې د زړهٔ ربـبـلـو چـل زده کـوو
مــا د ســلـگـو ژړلـو چـل زده کـوو

روژه پـه خـوله مې ستـا سيالۍ ته کاته
مــا د اختــر کــولـو چـل زده کـوو

تــا مـې تېـرې کـړلـه سـېـوا غـمـونـه
مــا د پــرهــر گــنـډلـو چـل زده کـوو

د زلـفـو مـینـځ کښې مې سپین مخ ته کاته
مــا د ســحــر لیـدلـو چـل زده کـوو

خپـلـو خپـلـوانـو مې هـم خپل نـهٔ کړمـه
مــا پــه پــردو د خپـلـو چـل زده کـوو

د غم مشکښې مې پیٹلې ستا د زلفو په تار
مــا د غــزل لیـکـلـو چـل زده کـوو

تــاچــې الیـاسؔ بـه رنـځـوو پـه وعـدو
مــا تــرې د درد زغـمـلـو چـل زده کـوو

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــریږدوئ چـې ګُـل شـی پسـرلـے ځـمـه شـیـنـدمـه
د زړهٔ پـــه پـــرهـــرونـــو مـــې لـمبـې ځـمـه شـیـنـدمـه

پـیـغـــام نـــوی دُنـیـــا تـــه مـې د مـیـنـی پـه کـښې راوړو
ښـائـسـتـه پـکـښې خـوږې ښکلی نغمې ځمه شیندمه

دسـتـــور دے کــهٔ اِخــلاص د پـښـتــنـو دے نــهٔ پـوهـیـږم
پـــه لاره کـښــې ګــلان د مـیـلـمـنــې ځــمـــه شـیـنـدمـه

اے بـــس کـــړه سـتـمـګـــره د زړهٔ سـره لـړ پُـخـلا شــه
اُوښـکـې مـې نـــن بـیـــا درتـــه جـرګې ځـمـه شـیـنـدمـه

الیاسؔ دې بیا دَروُنِ سحر نغمو ته لږ خوشحاله کړه
تـــر څـو بـــه مـې چـاپېره شـوګـیرې ځـمـه شـیـنـدمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتفاق

تهٔ کهٔ ډېر ئې خو په ډېرو کښې هم هېر شوے
زهٔ کهٔ یو یم خو د قام سره یو لګ شوم

تا پخپله کناره کړله د قام سره د ننګ نه
اُوس به ماته داسې نه وائې چې سپک شوم

د انصاف چغه

څنګ چې ترې زما بچې خبر نهٔ وی
دغسې به ستا سو هم اختر نه وی

واورئ د وطن ژمے کهٔ تود نهٔ شو
بیا به په آسمان کښې ګورے نمر نهٔ وی

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیماړی کراچی
19-09-2002

جانان

پورتـه پـه آسمـان کښي
یـو د میـنـي بـادشـاه نـاسـت یې
وائی واخـلـئی کـه څوك غواړی
راحتـونـه خـوشحـاليـاني
څکـه خـلق ورپـسي دی
تـریـنـه خـښت او سرور غواړی
څـوك تـرې رنګ اؤ خـمارغـواړی
څـوك محل اؤ مینار غواړی
څوك ترې غواړی ځانله ژوند د ملنګی
څـوك تـرې زر اؤ دیـنـار غـواړی
څوك ترې غواړی دَمستی دَرباب چغې
څـوك تـرې زړهٔ د خـاکسار غـواړی
زهٔ هـم څـانتـه فـکـر یوړم
لاس مې اُوچت کړل سوال مې اُوکړو
مـالـه صرف جـانان راکړه
مـالـه صرف جـانان راکړه

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

چرته چې باطل د حق ملګرے شي
هلته کښي رواج د ميني زور لری

مرګ دې خير دے اُووائی رُعب دار ځانته
ژوند هم عجيبه غوندې کښي شور لری

توبه

ورته سپيره تندے که تيټ مې نۀ شو
هغه دې خدايه کعبه نۀ ګڼمه

کۀ ستا ئې عرش په ړقيدلو نۀ کړو
دغه توبه مې توبه نۀ ګڼمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبل علی- دُبئی
17-08-2002

د خېښت نه راته ډکې زمانې د سترګو جوړې کړه
مُسکا پکښې خوره کړه ترانې د سترګو جوړې کړه

بیامې پکښې نبت سجدوته کړے دے د سترې ژوند
ځکه ساته بانه دې بُت خانې د سترګو جوړې کړه

واللّه که مې ساقی تنده ماتیږی په یو ګوټ
لږ زور نظر له ورکړه مېخانې د سترګو جوړې کړه

جبر د حالاتو دې په تریو نظر پوه کړے یم
ځکه اُوس نورې بهانې د سترګو جوړې کړه

الیاسؔ پکښې د ځان او دَ دُنیا نه ورکیده غواړم
بیا د خوږ نظر هاغه کانې د سترګو جوړې کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُردن
14-04-2002

د ښار په تک ووم خو لاړم په مېره اُوختم
د وصال شپه کښې بد نصیب په شوګېره اُوختم

شاهي ژوندون له به کچکول په لاس کښې ورکړمه خو
ستا د اُلفت په پیمانې کښې ژړه پوره اُوختم

ته چې دَ خیال په نیلی ناسته وې ځوانی دې ستائل
ورته بې خیاله فکر ورې شهزاده اُوختم

ستا په نظر کښې د بُوږې د تال رنګونه څه شو
ورته پخواچې به ژړه غلې شان اُوده اُوختم

الیاسؔ به هسې نازېدم په خپل رنګین خیالونو
تهوله دُنیا راپسې خاندي دیوانه اُوختم

محمد الیاس الیاسؔ

(c) Kitabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-07-2000

شینکے
(آزاد نظم)

د سینـد پـه غـاړه د څـو ورځـو راسـې
پټ پټ پـه زړهٔ کښې ژړېدمـه ربـه

لـکـه د اُور لـمبـه لـمبـه ولاړ ووم
د هـر پـه میاشت کښې مې سوچونه کول

مـاوې بـادرو بـه خدایه څنګ تېرېږی
مـاوې بـاران بـهٔ خـدایـه کـلـه کېږی

چې سوکړه ختمه شی سپرلے غوندې شی
هـر خـوا پټو کښې به شینکے غوندې شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
31-12-2000

يو ګهړۍ هزار ګهړۍ شي چې ته نه يې
تُوله شپه مې خونړۍ شي چې ته نه يې

ته به ځان له چرته بل ځائې کښې خندېږې
زما سر دړۍ دړۍ شي چې ته نه يې

شا به مرستې له مې زر رادرومه ګلې
هر سړے سر په تګړۍ شي چې ته نه يې

د يخنۍ نه مې وجود په رپېدو شي
طوطه کان راته واړۍ شي چې ته نه يې

يارودونه مې د سترګو نه بهيږي
يا مې زړۀ تنهۍ تنهۍ شي چې ته نه يې

سرۀ غرمه وي د سُور اُوړي خو دلبره
په الياسؔ تيره جړۍ شي چې ته نه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوم آزادی
1997

دُعا

پـه دُنیـا کښې ربـه راکړې　　د عیسیٰ غـونـدې مـکـان
پـه هـوا مې تخت روان کړې　　لـکـه تـخـت د سلیمـانؑ
سـوج سـمـجـهٔ پـوهـه زمـا　　بـرابـر کـړه د لـقـمـانؑ
اسمـاعیلؑ غـونـدې له تا نه　　تـن بـدن زمـا قـربـان
ابراهیم غوندې په اُور کښې　　راتـه جـوړ کـړه ګـلستـان
رنګیـنـۍ د سپرلی راکړه　　مـوسـم کښـې د خـزان
د قـارون غـونـدې مال راکړه　　سـخـا راکـړه د عثـمانؓ
عـمـر لـوئـې د خضرؑ راکړه　　پـه طـلـب کښې د جـانـان
مـاتـه اُوښـایـه خـالـقـه　　خپـلـه لاره د عـرفـان

د افـتـاب پـه رنګ خدایـه
دا زړګـې مـې کـړه روښـان

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
08-09-2001

نن لا څۀ بل رنګه دے چې څنګه به وی څڼګ سبا
سترګو کښې راوړی اشنا مې نوې نوې رنګ سبا

خوارۀ د لېونــی مینې زما به هم څۀ کم نۀ وی
اودې کړو کۀ چرې لږ زمـا پـه نـامه ننګ سبـا

څۀ دې نننی وعـده راتلو راتلو کښې پاتې شوه
څۀ دې د راتګ انتظـار نـور کړی پـه ماتګ سبا

خیر کۀ دې مغروره ئې په حُسن او ځوانئ باندې
تېبت سـاته نظر لګـه د لوئې مـلنګ ملنګ سبـا

هسې دی الیاسـه نن په خُلۀ باندې توبې راځی
اخلے بـه منمـه پړې نـامه چرتـه د چنګ سبـا

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبرالتر
11-01-1999

د جبرالتر په لیدو

دیـدن ئې راتــه تېرې د اسـلام خبرې اوښـودې
ښـکـلا ئې راتـه واړه پــه ماښام خبرې اوښـودې

لـمـن کښـې ئې تـراُوســه آدَنـور مشال بلېږي
وربـځـو ئې پــه سر راتــه تـمام خبرې اوښـودې

دے ځـائے کښې د طارق د تُورې شرنګ دے لا تراُوسه
دے ځـائے راتــه د خپل اصلی مقـام خبرې اوښودې

حسـن ئې زمـا پــه ذهـن داسـې غلبـه شـولو
فـکـر مـې قـلـم تــه د الهــام خبـرې اوښـودې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
31-05-2005

څومره ښائسته خوارۀ وختونه وو اشنا میئن ووم
د چا په غم کښې ژړېدمه زۀ په چا میئن ووم

چې مخامخ وو یو تر بله چپه خوله ولې وو
ښکارېده داسې ته په ما او زه په تا میئن ووم

چې په ولاړه ځارېده ترې د دُنیا رنګونه
ستا د جبین د خال په آ ښکلې مُسکا میئن ووم

هسې مې مۀ رټمه صادق یمه شک منه نۀ شې
درته قسم خورمه والله چې په ریښتیا میئن ووم

آچې زمانه هم په پته ئې زما زړۀ وړے دے
ستا د کاواکه لیونو سترګو په غلا میئن ووم

ژوندمې داستا د لېونی مینې په نوم تیروو
قسم په خدائے کۀ زۀ الیاسؔ به په دُنیا میئن وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلی ته د کراچۍ نه په واپسئ
14-11-2002

مستي سرور شمه جنون شمه زهٔ
تا ته کتو کښې په سکون شمه زهٔ

د دیدن وخت کښې د جانان په کوڅه
اوښکې بهیږي چې راستون شمه زهٔ

ته مې نظر کښې تور ملین اوګڼره
خبر دې کهٔ نورو ته زرقون شمه زهٔ

قسم په خدائې چې د لاسه به یمه
ستا کهٔ یوه سلګۍ ژوندون شمه زهٔ

د الیاس مینه به دې هُم خوښه شي
ته کهٔ لیلیٰ شې اؤ مجنون شمه زهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

21-12-2000

زیره پانه وچه شوې د خزان شوم
چې ورګډ کله د عشق په ګلستان شوم

لوپته د یار په قبر مې جهنډې کړئ
زۀ شهید د ښکلو سترګو په ارمان شوم

د زندانه مې اوس چرته یره کېږي
چې په دام د تورو زلفو بندیوان شوم

لکه ستوري چې د نمر د مخې ورک شي
تاپسې دغسې ورک له دے جهان شوم

حقیقت د لیونو راته څرګند شولو الیاسه
نندراه چې په دا خپل څیرې ګریوان شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمران هاوس کراچی
11-11-2001

بُت

ماوے چې يار دے زما
ښکلے دلدار دے زما
د زړهٔ قرار دے زما
اُوس به ئې ديدار کومه
د ښکلو مستو سترګو
خو په اول نظر کښې
دومره نشه شومه چې
تاب مې په زړهٔ کښې نهٔ وو
دومره بې خوده وومه
ورته سجده مې اوکړه
ماوے دا يار دے زما
ښکلے دلدار دے زما
د زړهٔ قرار دے زما
اوس به ئې ديدار کومه
خو بيا ناڅاپه غوندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی مې چغې کړلې
ماوې دا یار خو نهٔ دے
دا چرته بُت غوندې دے
سرمې راپورته کړلو
بیا په توبو شومه زهٔ
ماوې چې غیر ته سجده
حرام حرام دی خو بس
تندے مې بېرته ټیټ شو
بیا مې ایمان راوړو
بېرته مې چغې کړلې
ما هاغه بُت اومندو
کوم چې د ډېرې مودې
کوم چې به تل ترتله
زما په زړهٔ کښې پروت وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-10-2004

ګورے راته بیا څۀ له حیرانه په تا څۀ اوشو
دومره تریخ خو نۀ وے ته جانانه په تا څۀ اوشو

هسې دې د خیال ماڼۍ زما په زړه کښې جوړې کړې
خاورې شوې ایرې شولې ارمانه په تا څۀ اوشو

تا خو به زمانه بغېر ژوند ته ژوندون نۀ وئیلو
اوس نۀ راځې خفه ئې جوړې ګرانه په تا څۀ اوشو

تک کوه په مخکښې څه په روسته روسته څۀ ګورے
منزل تـه لاره پاتې ده کاروانه په تا څۀ اوشو

د خلقو درته سترګې وې چې تۀ به جوړ پښتو ګټې
لیک نیمګړے پرېږدے الیاسؔ خانۀ په تاڅۀ اوشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-04-1998

په پېغ مخې دلربا باندې ميئن شوم
لېونے ووم په سودا باندې ميئن شوم

پـــه خـــندا پسې ژړاوې دا متل دے
نــو بيا څۀ له په خندا باندې ميئن شوم

چې اقـرار کښې دې انـکار کولو ياره
ستـا پــه دې يـوې ادا بـاندې ميئن شوم

چې بـابـار پکښې پښتو ستائی ملګرو
پـه شـعـرونـو د حـمزآ باندې ميئن شوم

زۀ الياسؔ د خپله ځانــه ګيله مند يم
چې لـه تا شان بې وفا باندې ميئن شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

مینه د خیال یو سمندر دے
کۀ سیلۍ ده اؤ طوفان دے

د اظهــار وړه جذبــه ده
کــۀ نیمګړے یو ارمان دے

دا سیلاب د تړمو اُوښکوکۀ د سرو شونډو خندا ده
راتــه اووایــه زړګیــه مینــه داکــۀ مینه دا ده

دا دَ سپیـن سـحر رڼا ده
کـه دَ تـورې شپې تیارۀ ده

دا شـغلــه ده کــۀ بـڅرے
کــۀ دَ زړۀ د اُور ایــره ده

دادَ غمه خوب خندا ده کۀ جنون دے او سودا ده
راتــه اووایــه زړګیــه مینــه داکــۀ مینه دا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ســوی زړهٔ آواز دے
کـه قـصـه ډېره د راز ده

د ربــاب چيړلے تــار دے
کـهٔ نـغـمـه ډکهٔ د ســاز ده

دا آغـاز د لېونتـوب دے کهٔ د خوږ زړونو د رزاده
راتــه اووايــه زړګيــه مينــه دا کــهٔ مينه دا ده

د کــافر زړهٔ بُت خـانه ده
کـهٔ د مــات زړګی حرم دے

دا سيـالی ده خوشحالی ده
کهٔ بس صرف نوم د غم دے

دا د زړهٔ د جوش چغار دے کهٔ د سترګو نه پيدا ده
راتــه اووايــه زړګيــه مينــه دا کــهٔ مينه داده

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-10-2004

شور او غو غا څۀ ګورې اُوس چنګ دڼُنیا چرته دے
تشې خاورې لوټې دی اُوس رنګ د دُنیا چرته دے

زۀ خو خوبولے ستا د مینې الله هو وومه
نشته اُوس ئې ګورم زۀ پالنګ د دُنیا چرته دے

عشق مې لیونے د سود اؤ زیان خبرې نۀ ګوری
د سره پکښې اُودانګی خو ننګ د دُنیا چرته دے

شته دے خو آداب د خپلیدو ئې مونږ له نۀ راځی
فضا به نغمه ګو کړمه خو ترنګ د دُنیا چرته دے

ستا د مینې خاؤره کښې ئې خاؤرې ارمانونه شوه
ستا مینه کښې ورک الیاسؔ ملنګ د دُنیا چرته دے

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
17-07-2006

مینې ته

چاپېره ترې د مینې پتنګانو طوافونه کړي
فکر روښان کړے مې فانوس دې پاکې مینې ته

صورت د آئینې په رنګ هر څیز ته په جار ښائی
اخلاص مې وربخښلے تقدُّس دې پاکې مینې ته

خلیلؒ د اور لمبو کښې د ریحان ننداره کړې وه
الیاسؔ ځکه ستا هم زړګے مُوس دې پاکې مینې ته

****

(c) ketabton.com: The Digital Li

12-05-2005

خدايه چې څۀ به کيږي!

عجب وختونه راغله
تميز د ښو او بدو
لاړې ورکيږي ربه
خپلولي مينه نشته
د يو بل غم کښې شريک
خواخوږي پاتې نۀ شو
خدايه چې څۀ به کيږي
مخکښې به څه پيښيږي
بغض کينه زياتيږي
عجب وختونه راغله
هر سړے منډه کښې دے
وائي چې څنګه به ځم
مخکښې د رور عزيز نه
په مال او زر کښې ځانله
د څو روپو په خاطر
ګرځي ايمان خرڅوي

محمد الياس الياسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـدایـه چې څۀ به کیږی
مـخـکښې به څۀ پیښږی

عـجـب وختـونـه راغلـه
خپـلـې درنې اوچتــې

د نــورو سپـکې وایـو
ضـمیـر اودۀ دے زمونـږ

لاسـونـه ګیر دی زمونږ
خـدایـه چې څۀ به کیږی

مـخـکښې به څۀ پیښیږی
د بـــل خبــرې کـــوو

پـردئ سـندرې وایو
خپل هر څۀ هیر دی زمونږ

د رور ولـی یـادونـه
رنـګـونـه پـاتې نۀ شُو

خـدایـه چې څۀ به کیږی
مخکښې به څۀ پیښیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

قافلې مې د صليب په لاره درومې
ځه له تېښته مې کوله د زندانه

پرَدو ځان ته نزدې نۀ کړمه پردې ووم
خپل دې ورک شي خپلولر کړمه د ځانه

قطعه

جنت مې جوړوو ځانله جهان مې جوړولو
تصوير په مينه مينه د جانان مې جوړولو

ستا زلفو کښې ګلان مې په مزه مزه تومبل
سپرلے ترې ښکلے ښکلے په خپل شان مې جوړولو

||\<****\>||

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنې خاورې ته

اې د غيرتـي اولـس نيـازبينې پښتنې خاورې
ډېره موده پس مې ئې ليدلې ميلمنې خاورې

ساه د خوشحالۍ مې روح کښې ستا په ليدوګډه شوه
ستا شـان کښې بـه وائـمه رنګينې ترانې خاورې

تـاراتـه پـه غيږه کښې غيرت اؤ پښتو اوښوده
تـاتـه بـه درخار کړمـه داواړه زمانې خـاورې

ستا د لوړو غرونو د لمن په مستـه سيمه کښې
اوس هم ماتـه ښکارې ميـنـه ناکه افسانې خاورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرګ او لاس نیوه

مخلوقه چپ شئ یو اعلان واورئ
د مرګ خبر د یو انسان واورئ
چې مړے ښخ شی نو خوړو ملګرو
بیا د مُولا صاحب بیان واورئ

په ونو بوټو او حیوان راځی
حق دے مرګے په هر انسان به راځی

څوک د دې مړی جنازې له لاړه
څوک د صابن په خوند مزې له لاړه
چې دا په څهٔ کلهٔ او څنګه مړ شو
څوک ئې بس دغه اندازې له لاړه

چا د غیرت او بهادرۍ کولې
چا ئې قِیصې د بیمارۍ کولې

راته د ورایه خندېدلے وو
ما هم پرون سحر لیدلے وو
ډیر بهادر اؤ غیرتی ځوان وو
په ټولو رونړو کښې ډیر ښکلے وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـورې خبـرې خېـر دے بیـا بـه اوکړو
مـلگرو لاس اُوچت کړئ دُعا به اوکړو
زهٔ هـم د کټ په پیاړمه غلے غوندې
کښېـناستم ډیر زیات غم زپلے غوندې
د غـم خـوارۍ الـفاظ وئیل مې غوښته
شـونډې مې خدائیگو رپېدلے غوندې
بیـا مـې پـه ژبـه دا الـفـاظ راغـلـه
غـم کښې شـریک ئې ډیر په ناز راغله
یـو دُعـا بـه او کـړو لاس اُوچت کړئ
غم کښې شریک ئې ډیر په ناز اُوچت کړئ
اللّٰه دې ئې اُوبخښې ډیر ښهٔ سړے وو
اُوچت کړئ خیر بیا یو ځلې لاس اُوچت کړئ
په روغ رنځور غریب اؤ خان به راځی
حـق دے مـرگـے په هر انسان به راځی

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

1998

پښتون ته

قربانی ورکړه دې د تن پښتونه
جوړکړه رنګین دا خپل وطن پښتونه

کۀ د اغیارو په اسره پاتې شوې
داغ به دې لګی په لمن پښتونه

پاڅه په خپل قام باندې ننګ اوکړه
اوتړه سر باندې کفن پښتونه

ستا د مړانې اؤ غیرت نه لوګے
زما سلګۍ د زنګدن پښتونه

قسم په خدائے نور دې لیدلے نۀ شم
په سترګوسروباندی ویرژن پښتونه

تورۀ د خدائے لقب دې بیا اوګټه
اے د خالدؓ نمسی تورزن پښتونه

ستا په ناموس ځان تُوَیَوَل غواړی
د الیاسؔ وینه د بدن پښتونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد الیاس الیاس

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library